

نمره‌دهی در ارزشیابی پیشرفت تحصیلی

کلیدواژه‌ها: مقدمه

نمره‌دهی، ارزشیابی، سنجش، نشان دهی، شایستگی

بحرانی‌ترین تصمیماتی که موفقیت نظام آموزشی را تحت تأثیر قرار می‌دهد، موضوع نظام ارزشیابی تحصیلی دانش‌آموزان است. در ایران «سند تحول بنیادین در آموزش و پرورش» بر طراحی و استقرار نظام ارزشیابی پیشرفت تحصیلی «نتیجه‌محور» و «فرایندمحور» در دوره‌های متفاوت تحصیلی تأکید دارد. همچنین، در «برنامه درسی ملی ایران»، در خصوص ارزشیابی پیشرفت تحصیلی، مواردی همچون توجه به شایستگی، وجود شواهد کافی، متنوع و منعطف، حفظ کرامت دانش‌آموزان و توجه به عملکرد آن‌ها مورد توجه قرار گرفته است. مقاله حاضر به بررسی موضوع نمره‌دهی در کشورهای مختلف و همچنین مسائل پیرامون نمره‌دهی می‌پردازد تا بتوان از تجارب آن‌ها در نظام

نمره، حرف یا عددی است که در آموزش به منظور سنجش دانش‌آموزان و هنرجویان و برای تعیین میزان بازدهی، پیشرفت یادگیری یا میزان تحقق اهداف یادگیری به کار برده می‌شود. معادل نمره (که خود واژه‌ای فرانسوی است) در زبان انگلیسی واژه‌های «grade» (درجه‌بندی)، و «Mark» (نشان) یا «score» (امتیاز) است. نمره‌دهی یکی از ارکان اصلی نظام ارزشیابی و پیشرفت تحصیلی است. ارزشیابی و سنجش دانش‌آموزان یکی از موضوعاتی است که بیشترین بحث و جدل در حوزه آموزش را در قرن بیست و یکم به خود اختصاص داده است. از دلایل عمده این بحث و جدل، کمبود دانش در مورد نمره‌دهی و ارزشیابی منصفانه در کلاس درس است. در تغییرات نظام آموزشی نیز، یکی از

آموزشی دوره دوم متوسطه، به‌ویژه در آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و مهارتی، در کنار دیگر تجارب موجود در کشور، براساس هدف‌های سند تحول و برنامه درسی ملی ایران استفاده کرد.

نمره‌دهی در برابر نشان‌دهی

واژه‌های «نمره‌دهی» (grading) و «نشان‌دهی» (marking) در اغلب منابع آموزشی به‌جای یکدیگر به‌کار برده می‌شوند. تمایزی که برای این دو واژه می‌توان در نظر گرفت، این است که نمره‌دهی برای ارزشیابی تجمیعی و پایانی است، ولی نشان‌دهی برای ارزشیابی تکوینی و مستمر.

نمره‌دهی برای سنجش یادگیری و برای قضاوت و داوری در مورد یادگیری هنرجویان است. این نوع سنجش معمولاً از قبل برنامه‌ریزی شده است و در پایان واحد یادگیری، فعالیت، دوره، نیم‌سال یا درس انجام می‌شود. هدف آن، به اشتراک‌گذاری و اطلاع برای بیرون از کارگاه، هنرستان و محیط آموزشی است.

نشان‌دهی وظیفه نمره‌دهی را برعهده ندارد. نشان‌دهی به این معنی است که با یک بازخورد مناسب از کار هنرجویان، آنان از نقاط قوت و ضعف خود آگاه شوند و کار خود را بهبود دهند. همچنین به آن‌ها کمک شود که یادگیرنده مستقل شوند. به عبارت دیگر، نشان‌دهی سنجش برای یادگیری است. با استفاده از ابزارهای سنجش از قبیل «روبریک»، این بازخورد باید به‌صورت توصیفی و به منظور اصلاح و بهبود دانش، مهارت و نگرش ارائه شود. به علاوه، در نشان‌دهی از به‌کار بردن بازخوردهای کلی، همانند خوب بودن و بد بودن نیز جلوگیری می‌شود. برای این نوع سنجش باید یک فضای فرهنگی بین هنرجویان و هنرآموزان با یک رابطه همکاری وجود داشته باشد؛ به‌گونه‌ای که هر کدام از دیگری چیزی یاد بگیرند، هنرجویان در مورد یادگیری‌شان و هنرآموزان در مورد یاددهی‌شان. هنرجویان و هنرآموزان، هر دو گروه می‌باید در این فرایند ایفای نقش کنند. در هدف‌گذاری و تبیین معیارهای عملکرد در انجام کارها، در ارائه و دریافت بازخورد، در پایش میزان پیشرفت یادگیری و در تعیین راهبردهای یاددهی - یادگیری این ایفای نقش می‌باید انجام پذیرد. اگر این فرایند انجام شود، آن‌گاه هنرآموز به عنوان یادگیرنده پیشرو عمل می‌کند و به تدریج مسئولیت یادگیری، بیشتر و

بیشتر به هنرجویان واگذار می‌شود و هنرجویان به یادگیرندگانی مستقل تبدیل خواهند شد.

گاه هنرآموزان به منظور ارائه بازخورد به هنرجویان برای «کارهای اولیه»^۱ از نمره عددی یا نمره حرفی استفاده می‌کنند. در این موارد به هنرجویان شانس مجددی برای بهبود یادگیری داده می‌شود. همچنین، گاه نمره به منظور مقایسه خودش با خودش و به عنوان عاملی برای افزایش انگیزش هنرجو در نظر گرفته می‌شود. در واقع، نمره‌دهی تنها برای مقایسه کار آینده (پیشرفت در یادگیری) با کار فعلی مورد استفاده قرار می‌گیرد و از آن برای مقایسه با دیگر هنرجویان استفاده نمی‌شود. البته بازخوردی نیز باید به هر هنرجو در مورد کیفیت یادگیری خاص او ارائه شود. در صورتی که از نمره برای مقایسه یک هنرجو با هنرجویان دیگر استفاده شود، آن هنرجو تنها به نمره توجه می‌کند و دیگر روی بازخورد متمرکز نمی‌شود و اصلاح و بهبود یادگیری اتفاق نمی‌افتد.

نمره‌دهی عادلانه در مقابل نمره‌دهی غیرعادلانه

در ارزشیابی و سنجش انواع نمره‌دهی غیرعادلانه وجود دارد که در ادامه به برخی از آن‌ها اشاره می‌کنیم:

۱. نمره‌دهی براساس عواملی غیر از پیشرفت و تحقق اهداف یادگیری؛
۲. استفاده از نمره پایین یا منفی برای دیرکرد هنرجویان در تحویل کار، به‌جای استفاده از روش‌های پشتیبانی و اصلاح؛
۳. استفاده از نمره ارفاقی با معیارهایی غیر از تحقق هدف‌ها و پیشرفت یادگیری؛
۴. استفاده از نمره کم برای تنبیه هنرجویان؛
۵. تأثیر غیبت در نمره‌دهی به‌جای استفاده از واژه غایب؛

نمره‌دهی نهایی کدام یک باشد: نمره پایانی (تجمیعی) یا نمره مستمر (تکوینی)؟

بحث در مورد شیوه نمره‌دهی نهایی بسیار زیاد است. برخی از افراد معتقدند، در نمره‌های نهایی تنها باید نمره پایانی درس‌ها اثر داشته باشد و نمره‌های مستمر در نمره نهایی دخالت داشته باشند. یکی از دلایل این دیدگاه آن است که دانش‌آموزان در مرحله اولیه یادگیری و سنجش، درک درستی از محتوا ندارند و هنوز در حال یادگیری هستند. آن‌ها در حالی که فرایند یادگیری را طی می‌کنند، نباید برای انجام کار به‌طور کامل تحت فشار و تنبیه قرار گیرند. زمانی که از دانش‌آموزان انتظار می‌رود در اولین گام یادگیری کار درست را انجام دهند، آن‌ها به «حافظه‌محوری» به جای «خطرپذیری» و صرف زمان کافی برای درک و فهم متوسل می‌شوند. از دانش‌آموزان انتظار می‌رود که خطرپذیر باشند و از اشتباهاتشان در موقعیت‌های کم‌اهمیت یاد بگیرند. خطرپذیری بخشی از فرایند یادگیری است. کودکانی که تازه به راه می‌افتند، در هر تلاششان خطرپذیری دارند. آن‌ها به‌وسیله تحسین والدین و برادر و خواهرشان و همچنین به‌دلیل تشویق برای تلاش‌های لرزانشان، راه رفتن در شرایط ایمن و مطمئن را فرامی‌گیرند. والدین انتظار ندارند در اولین گام‌ها، کودکان به‌صورت کامل و درست راه بروند، پس چرا معلمان انتظار دارند دانش‌آموزان تکالیف پیچیده را در اولین سعی‌شان، کامل انجام دهند؟ به این دلیل است که برخی معتقدند، ارزشیابی مستمر و تکوینی در جایی که هنوز دانش‌آموزان در حال خطرپذیری برای یادگیری هستند، نباید به عنوان ارزشیابی پایانی و تجمیعی تلقی شود. قانون کلی این است که در نمره‌دهی نهایی، تنها نمره‌های پایانی باید لحاظ شوند و نمره‌های مستمر را نباید شامل شوند. از ارزشیابی مستمر تنها برای حالتی می‌توان استفاده کرد که دانش‌آموز در سطح بهینه‌ای از تحقق هدف‌های یادگیری باشد یا اینکه اطلاعاتی در مورد توانایی و دانش او مورد نیاز باشد. صرف زمان برای آزمون محتوا و مهارت‌هایی که دانش‌آموز در آن‌ها تسلط دارد، معنی خاصی ندارد.

نمره‌دهی بر اساس ملاک محوری یا هنجار محوری؟

در نمره‌دهی به روش ملاک محوری، عملکرد فرد

- نمره‌دهی پیشرفت فردی بر اساس نمره پیشرفت گروهی؛
 - نمره‌دهی بر اساس نوع آزمون (برای مثال نمره کتبی/نمره عملی) به جای نمره‌دهی بر اساس تحقق هدف‌ها؛
 - نمره‌دهی بر اساس انتظارات و هدف‌های غیرشفاف در یادگیری
 - نمره‌دهی پیشرفت یادگیری هنرجویان در مقایسه با یکدیگر؛
 - نمره‌دهی بر اساس سنجشی که مبتنی بر استاندارد کیفیت (عملکرد) نیست؛
 - نمره‌دهی با تأکید بر نقاط ضعف به جای تأکید بر نقاط قوت؛
 - استفاده از نمره صفر در نمره‌دهی؛
 - تمرکز نکردن روی اصلاحات یادگیری و تمرکز بر روی نمره؛
 - نمره‌دهی و سنجش در زمان فعلی با استفاده از اطلاعات سنجش در زمان قبلی؛
 - نمره‌دهی و ارزشیابی از کار هنرجویان در همان ابتدا، بدون فرصت دادن به تکرار، تمرین، اصلاح و بازخورد؛
 - نمره‌دهی بدون مشارکت هنرجویان در ارزشیابی؛
 - نمره‌دهی با استفاده از میانگین ساده نمرات در طول سال برای نمره پایانی.
- هنگام نمره‌دهی باید از وضعیت ناعادلانه به سمت عادلانه و منصفانه حرکت کرد. آنچه در نمره‌دهی مهم است، تحقق هدف‌ها و پیشرفت در یادگیری است.

استاندارد شده و برنامه‌های مهارت‌آموزی قابل کار برد در سطح جهان را تولید کرده‌اند. این مؤسسات می‌توانند گواهی‌نامه‌های مربوطه را صادر کنند. بانک اطلاعاتی، براساس استانداردهای حرفه‌ای، شامل سؤالات سنجش دانش و عملکرد تشکیل می‌شود. این بانک در اختیار تمام افراد ذی‌نفع (مانند مؤسسات آموزش و کارفرمایان) قرار می‌گیرد تا بتوانند براساس این بانک اطلاعات، سنجش‌های خود را تدوین کنند. انجام این کار مستلزم آموزش کارکنان در سازمانی است که استانداردها را تدوین کرده است. این کارکنان به افراد دیگر مؤسسات آموزش می‌دهند که چگونه از این اطلاعات در ارزشیابی‌های خود استفاده کنند. انجام این کار در کشورهای در حال توسعه بسیار مشکل است، مخصوصاً اگر قرار باشد، آزمون‌ها دارای روایی و پایایی باشند.

روش بانک اطلاعاتی نسبت به آزمون‌های استاندارد به اقدامات امنیتی و کارکنان متخصص کمتری احتیاج دارد. سؤالات این بانک را می‌توان مستقیماً به تمام فعالیت‌ها در هر حرفه مرتبط کرد و تدوین و اجرای آزمون‌ها محتاج کارهای اداری عریض و طویل نیست. آزمون‌ها دارای انعطاف بیشتری هستند، زیرا در صورت تغییر استانداردهای یک حرفه، می‌توان اطلاعات مربوط را در بانک تغییر داد. حتی در صورت اجرای این روش، باید افراد به صورت متمرکز ثبت‌نام شوند و گواهی‌نامه‌های آن‌ها صادر شود تا تغییر محل افراد به سهولت صورت گیرد و یادگیری مادام‌العمر نیز میسر شود (نیوزلند و کره از این روش استفاده کرده‌اند).

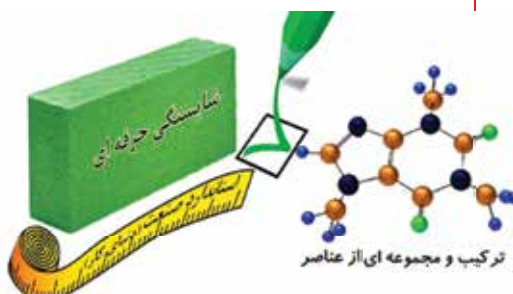
از کدام مقیاس برای نمره‌دهی و نشان‌دهی استفاده می‌شود؟

در اندازه‌گیری متغیرها معمولاً از چهار نوع مقیاس اندازه‌گیری استفاده می‌شود:

- مقیاس اسمی^۲
- مقیاس ترتیبی یا رتبه‌ای^۳
- مقیاس فاصله‌ای^۴
- مقیاس نسبی^۵

مقیاس رتبه‌ای مقیاسی است که افراد یا اشیا را از لحاظ صفت ویژه رتبه‌بندی می‌کند. در این مقیاس وضعیت نسبی اشیا یا افراد، بدون تعیین فاصله بین آن‌ها و براساس صفت معینی مشخص می‌شود. شرط ضروری اندازه‌گیری در این مقیاس رعایت ملاک رتبه‌بندی اشیا

با استانداردها مقایسه می‌شود که نتیجه آن قبول یا رد است. (مثلاً، یک فرد مکانیک یا می‌تواند عمل تعویض لاستیک را انجام دهد یا خیر. یا یک خلبان می‌تواند با استفاده از ابزار ارتفاع سنجش عمل چرخش را انجام دهد یا خیر). در برخی از موارد، تنها درصدی از سؤالات است که به طور صحیح پاسخ داده می‌شوند (یک مکانیک یا خلبان باید ۷۰ درصد سؤالات را درست پاسخ دهد تا گواهی‌نامه دریافت کند).

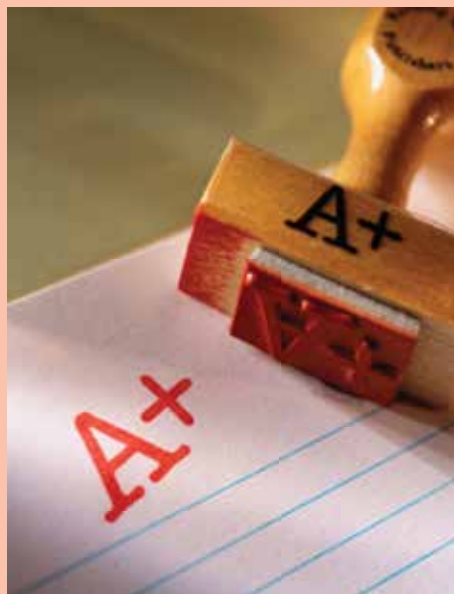
در نمره‌دهی به روش هنجارمحوری، با استفاده از ابزار هنجار محور فرد با دیگر افراد شرکت کننده در آزمون مقایسه می‌شود. از هنجار می‌توان برای قبول یا رد افراد استفاده کرد. این روش مناسب سطوح محلی، ملی و بین‌المللی است. اما استفاده از این روش ممکن است سؤالاتی را در مورد کارایی و امنیت این روش ایجاد کند و اگر در مرحله آزمون نمره‌های همه افراد پایین باشد، استانداردها ممکن است پایین‌تر از حد قابل قبول باشند. اما این روش، مناسب بعضی مشاغل مانند پزشکی (یا پرستاری) است که حداقل را می‌توان برای رد یا قبول تعیین کرد.

آزمون‌های استاندارد شده یا بانک اطلاعاتی برای آزمون؟

«آزمون استاندارد شده» شامل تدوین عملکردهای سنجش و دانش استاندارد شده و سازمان دادن آزمون در موقعیت‌های متمرکز است که یا مستقیماً توسط مؤسسات انجام می‌شود و یا این مؤسسات اعتباربخشی آن را به عهده می‌گیرند. این روش معمولاً در کشورهای در حال توسعه انجام می‌شود که با مؤسسات بین‌المللی همکاری کرده‌اند. مؤسسات مذکور به کشورهای در حال توسعه کمک می‌کنند که برنامه‌های ارزشیابی مناسبی را تدوین و یا اقتباس کنند. در سال‌های اخیر برخی شرکت‌های فناوری، نظیر «میکروسافت» و «سیسکو» نیز ابزار سنجش

یا افراد است. یعنی باید روشی را به کار برد که به کمک آن بتوان تعیین کرد، فرد یا شیء مورد اندازه‌گیری دارای ارزش بیشتر، کمتر یا مساوی است. با توجه به اینکه در ارزشیابی مبتنی بر شایستگی، سنجش کیفیت یادگیری، با کمک ابزارهایی از قبیل «روبریک»، ۳۶۰ درجه، کارپوشه و نمونه کار استفاده می‌شود، هنرجویان براساس یک معیار و استاندارد عملکرد مورد سنجش قرار می‌گیرند و فاصله بین یادگیری هنرجویان هدف اصلی سنجش نیست، استفاده از مقیاس رتبه‌ای برای نمره‌دهی بیشتر مورد استفاده قرار می‌گیرد.

معادل‌سازی (تبدیل) نمره‌دهی سنتی در سطح بین‌المللی چیست؟

«سازمان خدمات جهانی آموزش»^۶ (WES) در سال ۱۹۷۴ تأسیس شد. این سازمان، سازمانی غیرانتفاعی است که به منظور کمک به افراد دارای آموزش بین‌المللی و دستیابی آن‌ها به آموزش عالی و هدف‌های حرفه‌ای، به‌وسیله ارزشیابی و حمایت از صلاحیت‌ها در سطح بین‌المللی ایجاد شد. این فرایند به مهاجران ماهر برای دسترسی به هدف‌های آموزشی و حرفه‌ای کمک می‌کند. فرایند تبدیل نمره، شامل متعادل‌سازی انواع متغیرها، به منظور سنجش همسان پیشرفت تحصیلی انجام می‌گیرد. معادل‌سازی نمرات پیشرفت تحصیلی براساس نمرات معمول و با استفاده حداکثری در هر کشور انجام می‌شود. در جدول‌های ۱ تا ۸ نمونه‌ای از معادل‌سازی نمره‌ها (روش آموزش سنتی) در نظام آموزشی برخی از کشورها مشاهده می‌شود.

جدول ۱. معادل سازی نمره‌ها در ایران

نمره عددی	نمره معادل WES
۱۶-۲۰	A
۱۴-۱۵	B
۱۲-۱۳	C
۱۰-۱۱	D
۰-۹	F

جدول ۲. معادل سازی نمره‌ها در هند

نمره عددی	نمره معادل WES	نمره حرفی
۷۵-۱۰۰	A	A
۶۰-۷۴	A	B
۵۳-۵۹	B+	C
۴۵-۵۲	B	D
۳۳-۴۴	C	E
۱۵-۳۲	F	F
۰-۱۴	F	G

جدول ۳. معادل سازی نمره‌ها در چین

نمره عددی	نمره معادل WES	نمره حرفی
۹۰-۱۰۰	A	A
۸۰-۸۹	B	B
۷۰-۷۹	C	C
۶۰-۶۹	D	D
۰-۵۹	Fail	F

جدول ۴. معادل سازی نمره‌ها در آمریکا

نمره عددی	نمره معادل WES	نمره حرفی
عالی	A	A+/A
	A-	A-
	B+	B+
خوب	B	B
	B-	B-
	C+	C+
متوسط	C	C
قبول	D	D
مردود	F	F

جدول ۵. معادل سازی نمره‌ها در اوکراین

نمره عددی	نمره معادل WES	نمره حرفی
عالی	A	۵
خوب	B	۴
رضایت بخش	C	۳
عدم رضایت بخشی	F	۱-۲

جدول ۶. معادل سازی نمره‌ها در ویتنام

نمره عددی	نمره معادل WES	نمره حرفی
عالی	A	۹-۱۰
خوب	B	۷-۸
متوسط	C	۵-۶
ضعیف	F	۰-۴

جدول ۷. معادل سازی نمره‌ها در روسیه

نمره عددی	نمره معادل WES
۵	A
۴	B
۳	C
۲	F

جدول ۸. معادل سازی نمره‌ها در سوئیس

نمره عددی	نمره معادل WES
۶-۵/۵	A
۵/۴-۴/۵	B
۴/۴-۴/۱۰	C
< ۴	F

مقیاس بندی رتبه‌ای-ارزشیابی شایستگی حرفه

صرف نظر از ابزارها و روش‌های متفاوت سنجش، از مقیاس‌های گوناگونی با تعداد سطوح متفاوت سنجش (Points) در نمره‌دهی شایستگی استفاده می‌شود. در جدول ۹ نمونه‌ای از این مقیاس‌ها نشان داده شده است. تعداد کم سطوح سنجش و تعداد زیاد سنجش، هر کدام دارای معایب و مزایایی هستند که در انتخاب نمره‌دهی نهایی باید به آن توجه داشت. معیاری‌هایی از قبیل پیچیدگی، سهولت، دقت، انتظارات ذی‌نفعان و بازار کار از جمله این معایب و مزایا هستند.

ردیف	مقیاس بندی شایستگی	محدوده انتظارات - مراحل کاری	مقیاس بندی شایستگی (کار)	مقیاس بندی شایستگی (گروه کاری - پودمان)
۵	مقیاس های ۱، ۲، ۳ و ۴	سطح مقیاس ۱: کسب نکردن حداقل ۶۰ درصد انتظارات در سطح شایستگی مورد نیاز سطح مقیاس ۲: کسب حداقل ۶۰ درصد و حداکثر ۸۰ درصد انتظارات در سطح شایستگی مورد نیاز سطح مقیاس ۳: کسب حداقل ۸۰ درصد و حداکثر ۹۰ درصد انتظارات در سطح شایستگی مورد نیاز سطح مقیاس ۴: کسب حداقل ۹۰ درصد انتظارات در سطح شایستگی مورد نیاز	کاملاً نیازمند آموزش: کسب نکردن حداقل ۴۰ درصد انتظارات در سطح شایستگی مورد نیاز نیازمند آموزش: کسب حداقل ۴۰ درصد و حداکثر ۶۰ درصد انتظارات در سطح شایستگی مورد نیاز شایسته: کسب حداقل ۶۰ درصد و حداکثر ۸۵ درصد انتظارات در سطح شایستگی مورد نیاز شایستگی کامل: کسب کردن حداقل ۸۵ درصد انتظارات در سطح شایستگی مورد نیاز	کاملاً نیازمند آموزش: کسب نکردن حداقل ۴۰ درصد انتظارات در سطح شایستگی مورد نیاز نیازمند آموزش: کسب حداقل ۴۰ درصد و حداکثر ۶۰ درصد انتظارات در سطح شایستگی مورد نیاز شایسته: کسب حداقل ۶۰ درصد و حداکثر ۸۵ درصد انتظارات در سطح شایستگی مورد نیاز شایستگی کامل: کسب حداقل ۸۵ درصد انتظارات در سطح شایستگی مورد نیاز

نمره دهی مبتنی بر شایستگی در برخی از کشورها آموزشکده های فنی و حرفه ای - استرالیا

آموزشکده های فنی و حرفه ای استرالیا (TAFE یا VET) شما را از تمام جزئیات مربوط به ضوابط ارزیابی و سنجش در رشته شما مطلع می سازند. بسته به رشته تحصیلی، ارزیابی عملکرد شما می تواند شامل این موارد باشد: فعالیت و تکالیف کلاسی و عملی که باید نشان دهید، می توانید تکالیف و مأموریت خود را طبق استانداردهای لازم انجام دهید و آزمون های شفاهی یا کتبی که دانش و درک شما را از حوزه آموزشی مشخص می سازد. اکثر این آموزشکده ها از نظام نمره دهی زیر استفاده می کنند:

• شایستگی با نمره ممتاز

(competent with distinction)

• شایستگی با نمره عالی (competent with credit)

• شایستگی یا عدم شایستگی (Not yet competent)

آموزش مبتنی بر شایستگی - آمریکای مرکزی

۱۵ کشور آمریکای مرکزی از سال ۲۰۰۶، در ارزشیابی و نمره دهی در آموزش مبتنی بر شایستگی روش جدیدی را ارائه داده اند. سنجش شایستگی بر اساس سه بخش انجام می گیرد:

• سنجش درون مؤسسه ای

• سنجش عملی

• سنجش خارج از مدرسه ای مکتوب

در سنجش درون مدرسه ای دانش، مهارت و نگرش یادگیرندگان به صورت مکتوب و عملی مورد ارزشیابی قرار می گیرد. نمره دهی به این صورت به عنوان بخش از اعطای گواهی نامه به فراگیرنده در نظر گرفته می شود. مقیاس نمره دهی از ۱ تا ۵ است که هم برای سنجش مکتوب و هم برای سنجش عملی مورد استفاده قرار می گیرد. تمام نمره ها باید ثبت شوند. هر فراگیر باید برای هر پودمان حداقل نمره ۳ بگیرد. اگر این نمره را کسب نکند، برای سنجش خارج از مؤسسه معرفی نمی شود و در عوض فرصت یادگیری مجدد برای او فراهم می شود. زمانی که فراگیرنده به تسلط لازم رسید، برای سنجش بیرون از مؤسسه معرفی می شود.

آموزش های فنی و حرفه ای - مالزی

ارزشیابی مؤثر در نظام آموزش مبتنی بر شایستگی باید معتبر، قابل اعتماد، سازگار، عادلانه، فراگیر، کنترل پذیر، همراه با توسعه و آموزنده، همراه بازخورد، انگیزشی، کارآمد، لذت بخش، آسان برای محاسبه، بدون عارضه، مبتنی بر صرفه جویی در زمان، و مختصر باشد. بدین منظور از معیارهای مرجع استاندارد (نمره دهی براساس شایستگی). برای معلمان و دانش آموزان استفاده می شود. این معیارها عبارتند از:

سطح ۳: براساس معیارها و بالاتر از معیارهای تعیین شده

سطح ۲: براساس معیارهای تعیین شده

سطح ۱: براساس برخی از معیارهای تعیین شده

سطح ۰: برخلاف معیارهای تعیین شده

* پی نوشت ها

1. Draft work
2. Nominal scale
3. Ordinal scale
4. Interval scale
5. Ratio scale
6. World Education Services

* منابع

۱. برنامه درسی ملی ایران، مصوب شورای عالی آموزش و پرورش، ۱۳۹۱.
۲. اسمعیلی، مهدی (۱۳۸۹). «آموزش مبتنی بر شایستگی». دفتر برنامه ریزی و تألیف آموزش های فنی و حرفه ای، سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی.
3. Grading and Reporting Student Learning, E. Nola Aitken, Competence based Vocational and Professional Education, Springer, 2017.
4. A Repair Kit For Grading: Fixes for Broken Grades, O' Connor, K., and Portland, OR: Educational Testing Service, 2007.
5. Competence Assessment - Which Scale to Choose? <https://emplo.com>, 2015.
6. <http://www.wes.org>.
7. "A Framework for Defining and Assessing Occupational and Training Standards in Developing Countries", David H. Fretwell, World Bank, Information Series No. 386, 2009.
8. Assessment in Competency-Based Education, Hemispheric Project, NCTVET, Jamaica, 2006.